இந்திய உச்சநீதிமன்றம்

2019 ம் வருடம் பிப்ரவரி 28 ம் தேதி

முன்னிலை:

மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் திருமதி.ஆர்.பானுமதி மற்றும் திரு.ஆர்.சுபாஷ் ரெட்டி

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்: 1669/2009

திருமதி.நீரஜ் தத்தா

எதிர்

அரசு (தலைநகரம் டெல்லி அரசு)

ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988 – பிரிவு 7 & 13 (1) (டி) பிரிவு 13 (2) உடன் இணைக்கப்பட்டது – மனுதாரர்–குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண் 1 கோரிய மற்றும் சட்டவிரோத கையூட்டு ஏற்றுக்கொண்ட வழக்கு – புகார்தாரர் விசாரணைக்கு முன்பே இறந்துவிட்டார், எனவே அவர் விசாரிக்கப்படவில்லை – விசாரணை நீதிமன்றம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் எண் 1 மற்றும் 2 ஆகியோர்க்கு ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988 பிரிவு 7 மற்றும் பிரிவு 13 (1) (டி) இன் கீழ் உடன் இணைக்கப்பட்டு தண்டனை விதித்தது– மேல்முறையீட்டாளர்–குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.1 இன் தண்டனையை உயர்நீதிமன்றம் உறுதிசெய்தது மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.2 ஐ விடுதலை செய்தது– புகார்தாரர் இறந்தபோது, கோரிக்கைக்கான முதன்மை ஆதாரம்

கிடைக்கவில்லை என்றும், அத்தகைய முதன்மை ஆதாரத்தின் மூலம் வழக்குத் தொடர முடியாதபோது, மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனையை நிலைநிறுத்த முடியாது என்றும், பி. சத்தியநாராயண மூர்த்தி எதிராக மாவட்ட ஆய்வாளர் காவல்துறை, ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் மற்றொரு (2015) 10 SCC 152 தீர்ப்பு மீது சார்வுறப்பட்டு மேல்முறையீட்டாளர் வாதிட்டார்– உச்ச நீதிமன்றத்தின் நிலையான கருத்தை பி.சத்யநாராயண தீர்ப்பு கவனத்தில் கொள்ளவில்லை என்று எதிர்மனுதாரர் வாதிட்டார்– தீர்வு: பல்வேறு தீர்ப்புகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தால் எடுக்கப்பட்ட நிலையான பார்வை மற்றும் பி. சத்யநாராயண மூர்த்தி வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தால் பதிவுசெய்யப்பட்ட வேறுபட்ட கவனிப்பு மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளின் அடிப்படையில் – பிரச்சினையை மேலும் பரிசீலிக்க நீதியர் பேராயத்திற்கு அனுப்பப்படவேண்டும் – எனவே, நீதியர் பேராயத்திற்கு இவ்விடயம் பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

இவ்விடயம் நீதியர் பேராயத்திற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டு, இந்நீதிமன்றம்:

தீர்வு: 1. மேல்முறையீட்டாளரின் கருத்து என்னவென்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கையூட்டு பெற்றதற்கான ஆதாரம் இல்லாத நிலையில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தை நிரூபிக்க போதுமானதாக இல்லை. புகார்தாரர் இறந்தபோது, கோரிக்கைக்கான முதன்மை ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்றும், இதுபோன்ற முதன்மை ஆதாரங்கள் மூலம் அரசுத் தரப்பு கோரிக்கையை நிறுவ முடியாதபோது, மனுதாரரின் தண்டனையை நிலைநிறுத்த முடியாது என்றும் வாதிடப்பட்டது. [பத்தி 5] [58–B,C].

2.அவரது வாதத்திற்கு ஆதரவாக, மேல்முறையீட்டாளர் பி.சத்தியநாராயண மூர்த்தி எதிர் ஆந்திர மாநில மாவட்ட காவல் ஆய்வாளர் மற்றும் மற்றொருவர் தீர்ப்பு மீது சார்வுர்ந்தார். இந்த வழக்கில், புகார்தாரர் விசாரணைக்கு முன்பே இறந்துவிட்டார், எனவே அரசுத் தரப்பு விசாரிக்க முடியவில்லை. [பத்தி 6] [58–C]

3. புகார்தாரரின் மரணம் காரணமாகவோ அல்லது புகார்தாரர் பிறழ் சாட்சியாக மாறியிருந்தாலோ, புகார்தாரரின் சாட்சியங்கள் கிடைக்காத நிலையிலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தண்டிக்கப்பட்ட பல தீர்ப்புகள் குறித்து அரசு கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. கிஷன் சந்த் மங்கள் எதிர் ராஜஸ்தான் அரசு வழக்கில், விசாரணையின் போது, புகார்தாரர் இறந்துவிட்டதால், அவரை விசாரணை செய்ய முடியவில்லை. [பத்தி 8] [55–G]

4.ஹசாரி லால் எதிர் ஸ்டேட் (டெல்லி நிர்வாகம்) வழக்கில், புகார்தாரர் பிறழ் சாட்சியாக அறிவிக்கப்பட்டார், மேலும் அவர் புகார் அளிக்கச் சென்றபோது காவல் ஆய்வாளரிடம் புகார்தாரர் வாக்குமூலம் அளித்தார் (அ.சா.8) மற்றும் சிலவற்றில் மட்டுமே அரசு தரப்பு வழக்கை ஆதரித்த மற்றொரு சாட்சி மட்டுமே மற்ற சான்றுகள். புலனாய்வு செய்த காவல் ஆய்வாளர் சாட்சியத்தின் அடிப்படையிலும், பஞ்சநாம சாட்சியத்தின் அடிப்படையிலும், பணம் செலுத்தப்பட்டதை நேரடி ஆதாரங்கள் மூலம் நிரூபிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் கூறினார். [பத்தி 9] [60–பி, சி].

5. கோரிக்கையின் நேரடி அல்லது முதன்மையான சான்றுகள் குறைந்தபட்சம் மூன்று நிகழ்வுகளில் கிடைக்காமல் போகலாம்:– (i) புகார்தாரர் இறந்துவிட்டதால், ஆய்வு செய்ய முடியவில்லை; (ii) புகார்தாரர் பிறழ் சாட்சியாக மாறினார்; மற்றும் (iii) புகார்தாரர் கிடைக்காத காரணத்தினாலோ அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ விசாரிக்க முடியவில்லை. மேலே உள்ள எல்லா நிகழ்வுகளிலும் தேவைக்கான நேரடி ஆதாரம் கிடைக்காமல் போகலாம், ஆனால் பஞ்சநாம சாட்சியின் சாட்சியத்தில் இருந்து, பணத்தை ஏற்றுக்கொண்டது ஃபீனால்ப்தலீன் சோதனை மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டது மற்றும் சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் அனுமானத்தை எழுப்புவதன் மூலம், கோரிக்கையை நிரூபிக்க அனுமானம் எடுக்க அனுமதிக்கப்படுகிறது. [பத்தி 11] [62–E]

6. பின்வரும் பிரச்சினையை நீதியர் பேராயம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று இந்த நீதிமன்றம் கருதுகிறது:

"புகாதாரரரின் சட்டவிரோத கையூட்டு கோரலுக்கான நேரடி முதன்மை ஆதாரங்கள் இல்லாத நிலையில், ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988 இன் பிரிவு 7 மற்றும் பிரிவு 13 (1) (டி) மற்றும் பிரிவு 13 (1) (டி) இன் கீழ் ஒரு அரசு ஊழியரின் குற்றம் / குற்றத்தை அரசுத் தரப்பு முன்வைக்கும் பிற ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் ஊகிக்க முடியாத வகையில் விலக்கு பெறுவது அனுமதிக்கப்படாதா என்ற கேள்வி எழுகிறது. [பத்தி 14] [63–பி, சி]

7. பல்வேறு தீர்ப்புகளில் இந்த நீதிமன்றம் எடுத்துள்ள தொடர்ச்சியான கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில், பி. சத்தியநாராயண மூர்த்தி எதிர் ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்தின் மாவட்ட காவல் ஆய்வாளர் மற்றும் ஒருவர் வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் பதிவு செய்துள்ள அவதானிப்பு மற்றும் கண்டுபிடிப்புகள் தொடர்பாக இந்த அமர்வு சில ஆட்சேபனைகளைக் கொண்டுள்ளது. இவ்விடயம் நீதிமன்றத்தின் மாண்புமிகு தலைமை நீதிபதி அவர்களின் உரிய உத்தரவுகளுக்கு முன் வைக்கப்பட வேண்டும் . [பத்தி 15] [63–D]

பி. சத்யநாராயண மூர்த்தி எதிர் மாவட்ட காவல் கண்காணிப்பாளர், ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் மற்றொரு (2015) 10 SCC 152; கிஷன் சந்த் மங்கல் எதிர் ராஜஸ்தான் மாநிலம் (1982) 3 SCC 466 : [1983] 1 SCR 569; ஹசாரி லால் எதிர் மாநிலம் (டெல்லி நிர்வாகம்) (1980) 2 SCC 390 : [1980] 2 SCR 1051; எம். நரசிங்க ராவ் எதிர் ஏ.பி. மாநிலம் (2001) 1 SCC 691 : [2000] 5 Suppl. SCR 584 – குறித்துக்காட்டப்படுகிறது.

<u>வழக்கு சட்ட குறிப்பு</u>

[2015] 10 SCC 152 பத்தி 6 ஐக் குறித்துக்காட்டப்படுகிறது

[1983] 1 SCR 569 பத்தி 8 ஐக் குறித்துக்காட்டப்படுகிறது

[1980] 2 SCR 1051 பத்தி 9 ஐக் குறித்துக்காட்டப்படுகிறது

[2000] 5 SCR 584 பத்தி 10 இல் குறித்துக்காட்டப்படுகிறது

குற்றவியல் மேல்முறையீடு அதிகாரவரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்: 1669/2009.

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 4/2007 இல் புதுதில்லியில் உள்ள டெல்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் 02.04.2009 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவில் இருந்து.

குரு கிருஷ்ண குமார், மூத்த வழக்கறிஞர்கள் சதீந்தர் எஸ். குலாட்டி, திருமதி. கமல்தீப் குலாட்டி, மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர்கள்.

திருமதி கிரண் சூரி, சீனியர் அட்வ., திருமதி ருக்மினி பாப்டே, பி.வி. பலராம் தாஸ், திருமதி. ஸ்னிதா மெஹ்ரா, பிரதிவாதிகள் சார்பில் வழக்கறிஞர்கள்.

இத்தீர்ப்பு மாண்புமிகு நீதியரசர் R. பானுமதி அவர்களால் பகரப்பட்டது:

1. குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 15 மற்றும் 4 /2007 இல் டெல்லி உயர் நீதிமன்றம் 02.04.2009 அன்று வழங்கிய தீர்ப்பில் இருந்து இந்த மேல்முறையீடு எழுகிறது, இதன் மூலம் உயர் நீதிமன்றம் ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988 பிரிவு 7 மற்றும் பிரிவு 13 (1) (டி) உடன் இணைந்து பிரிவு 13(2) இன் கீழ் மேல்முறையீடு செய்தவரின் தண்டனையை உறுதிப்படுத்தி மற்றும் அவருக்கு சிறைத்தண்டனை விதித்தது.

2. புகார்தாரர்–ரவிஜித் சிங் சேத்தி, டெல்லி வித்யுத் போர்டில் கீழ்ப்பிரிவு எழுத்தராகப் பணிபுரியும் மேல்முறையீட்டாளரிடமிருந்து 17.04.2000 அன்று காலை 07.30 மணியளவில் புகார்தாரரை அவரது கடையில் மின் மீட்டர் பொருத்துவது தொடர்பாக அவரது வீட்டில் சந்திக்கும்படி தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. புகார்தாரர் மேல்முறையீட்டாளரைச் சந்தித்தபோது, மீட்டர் பொருத்துவதற்கு ரூ.15,000/– கையூட்டு கேட்டுள்ளார், அது பேச்சுவார்த்தைக்குப் பிறகு ரூ.10,000/– ஆக

குறைக்கப்பட்டது. புகார்தாரரின் கடையில் அதே நாளில் பிற்பகல் 03.00 மணி முதல் மாலை 04.00 மணி வரை அந்தத் தொகையைப் பெறுவதற்கு மேல்முறையீட்டாளர் ஒப்புக்கொண்டார். புகார்தாரர் லஞ்சம் கொடுக்கத் தயாராக இல்லாததால், அவர் ACB முன் புகார் செய்தார் (அ.சா.5/A), அதன் அடிப்படையில், முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது. ஆய்வாளர் ஓ.டி. யாதவ் (அ.சா–6) சோதனைக்கு முந்தைய நடவடிக்கைகளை ஏற்பாடு செய்தார். எஸ்.கே. அவஸ்தி (அ.சா–5) புகார்தாரருடன் சென்றார், மேலும் புகார்தாரருக்கு ரூ.10,000/– செலுத்தினார், மேலும் அவர் புகார்தாரரிடம் இருந்து தொகையைப் பெற்றார், அது இரண்டாவது குற்றம் சாட்டப்பட்ட யோகேஷ் குமார்/ஓட்டுனர்க்கு மாற்றப்பட்டது. அ.சா.–5/நிழல் சாட்சியிடமிருந்து சமைக்கை கிடைத்ததும், அ.சா.–6–இன்ஸ்பெக்டர் மற்றும் ரெய்டிங் குழுவினர் வந்து, இரண்டாவது குற்றவாளியான யோகேஷ் குமாரிடமிருந்து ரூ.10,000/–ஐ மீட்டனர். மேல்முறையீடு செய்தவர் மற்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.2– யோகேஷ் குமார் இருவரின் கைகளும் சோடியம் பைகார்பனேட் கரைசலில் போடப்பட்டபோது இளஞ்சிவப்பு நிறமாக மாறியது. விசாரணை முடிந்ததும், ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988 (சுருக்கமாக "தி பி.சி. சட்டம்") பிரிவு 7 மற்றும் 13(2)ன் கீழ், மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் யோகேஷ் குமார் மீது குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

3. வழக்கு விசாரணைக்கு முன்பே புகார்தாரர் இறந்துவிட்டதால், அவரை விசாரிக்க முடியவில்லை. PW–5–நிழல் சாட்சி விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்ட வழக்கை ஆதரித்தவர். PW–5 இன் ஆதாரம் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளரிடமிருந்து பணத்தை மீட்டெடுப்பதன் அடிப்படையில், விசாரணை நீதிமன்றம், சட்ட விரோதமான திருப்திக்கான கோரிக்கை மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளல் வழக்குத் தரப்பால் நிறுவப்பட்டுள்ளது என்று கூறியது மற்றும் ஊழல் தடுப்புச் சட்டம் பிரிவு 7 மற்றும் பிரிவு 13(1) (d) உடன் இணைக்கப்பட்ட பிரிவு 13(2) கீழ் மேல்முறையீட்டாளர்–குற்றம்சாட்டப்பட்ட எண்.1 குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்தது, அவர்க்கு முறையே இரண்டு மற்றும் மூன்று ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை மற்றும் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது. விசாரணை நீதிமன்றம், ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் 12 வது பிரிவின் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண்.2 குற்றத்தைத் தூண்டியதற்காக குற்றவாளி என்றும்

தீர்ப்பளித்தது. மேல்முறையீட்டில், மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனையையும், அவருக்கு விதிக்கப்பட்ட சிறைத்தண்டனையையும் உயர்நீதிமன்றம் உறுதி செய்தது. சதி அல்லது உடந்தையை நிரூபிக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்று கூறி அவர் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டில் இருந்து இரண்டாவது குற்றவாளியை உயர்நீதிமன்றம் விடுதலை செய்தது. பாதிக்கப்பட்டதால், மேல்முறையீட்டாளர் இந்த மேல்முறையீட்டை தாக்கல் செய்தார்.

4. மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில் மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. எஸ். குரு கிருஷ்ண குமார் ஆஜராகி வாதாடினார், திருமதி கிரண் சூரி, பிரதிவாதி–அரசு சார்பில் ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர்.

5. மேல்முறையீட்டாளரின் கருத்து என்னவென்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கையூட்டு பெற்றதற்கான ஆதாரம் இல்லாத நிலையில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றத்தை நிரூபிக்க போதுமானதாக இல்லை. புகார்தாரர் இறந்தபோது, கோரிக்கைக்கான முதன்மை ஆதாரங்கள் கிடைக்கவில்லை என்றும், இதுபோன்ற முதன்மை ஆதாரங்கள் மூலம் அரசுத் தரப்பு கோரிக்கையை நிறுவ முடியாதபோது, மனுதாரரின் தண்டனையை நிலைநிறுத்த முடியாது என்றும் வாதிடப்பட்டது.

6. அவரது வாதத்திற்கு ஆதரவாக, மேல்முறையீட்டாளர் பி.சத்தியநாராயண மூர்த்தி எதிர் ஆந்திர மாநில மாவட்ட காவல் ஆய்வாளர் மற்றும் மற்றொருவர் (2015) 10 SCC 152 தீர்ப்பு மீது சார்வுர்ந்தார். இந்த வழக்கில், புகார்தாரர் விசாரணைக்கு முன்பே இறந்துவிட்டார், எனவே அரசுத் தரப்பு விசாரிக்க முடியவில்லை. பஞ்சநாமா சாட்சி அ.சா.–1 ஆக விசாரிக்கப்பட்டது, இது அரசுத் தரப்பு வழக்கின் முக்கிய அம்சமாக இருந்தது. புகார்தாரரின் மறைவுக்குப் பிறகு, கோரிக்கையின் முதன்மைச் சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை மற்றும் கோரிக்கையின் அனுமானக் கழித்தல் சட்டத்தில் அனுமதிக்கப்படாது, பத்திகள் (24) மற்றும் (25), இந்த நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்வுற்றது:

"24. வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் அ.சா.1 S. உதய பாஸ்கரின் சாட்சியம் அரசுத் தரப்பு வழக்கின் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அரசின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரால் அ.சா.1. எஸ். உதய பாஸ்கரின் இந்த அறிக்கை மற்றும் துணை உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் மேல்முறையீட்டாளரிடம் லஞ்ச ஒழிப்பு கண்காணிப்பு குழுவால் இத்தொகையை மீட்டல் உள்ளிட்ட அம்சங்களை தொடர்புபடுத்தி ஆராய மிகவும் உத்வேகம் கொண்ட முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது, புலனாய்வில் பயன்படுத்தப்படும் பணத்தின் அடையாளம் மற்றும் மேல்முறையீடாளரின் சோடியம் கார்பனேட் கரைசலின் வேதியியல் எதிர்வினை, இவ்வழக்கின் வழக்கு விசாரணை நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்ட கோரிக்கையின் உண்மையை நிரூபிக்க முடிந்தது என்ற கண்டுபிடிப்பை நாங்கள் திரும்பப் பெறவில்லை. அ.சா.1 S. உதய பாஸ்கரின் சாட்சியங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும், சட்டத்தின்படி தரம் மற்றும் தீர்க்கமான தன்மைக்கு சட்டத்தால் விதிக்கப்பட்டுள்ள சட்ட விரோதமான கையூட்டின் ஆதாரத்தின் சட்டத்தின் பிரிவு 7 அல்லது பிரிவுகள் 13 (1) (டி) (ஐ) மற்றும் (ii) ஆகியவற்றின் கீழ் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. உண்மையில், புகார்தாரரின் மறைவுக்கு, கோரிக்கையின் முதன்மை ஆதாரம், ஏதேனும் இருந்தால், வரவில்லை. உண்மையில் புகார்தாரரின் மரணத்தில், கோரிக்கைக்கான முதன்மை ஆதாரங்கள் ஏதேனும் இருந்தால், அவை கிடைக்கப்பெறாது. அரசுத்தரப்பு வழக்குபடி, மனுதாரருக்கு மேல்முறையீட்டாளரால் 3–10–1996 அன்று கையூட்டு கோரிக்கை வைக்கப்பட்டது, மேலும் அவரது புகாரின் பேரில், அடுத்த தேதி அதாவது 4–10–1996 அன்று பொறி வைக்கப்பட்டது. இருப்பினும், அ.சா.1. எஸ். உதய பாஸ்கரின் சாட்சியம், மேல்முறையீட்டாளரால் புகார்தாரரிடம் கூறப்பட்டதாகக் கூறப்படும் கோரிக்கையை மீண்டும் உருவாக்கவில்லை, இது சட்டப்பிரிவு 7 அல்லது பிரிவு 13(1)(டி) மற்றும் (ii) ஆகியவற்றின் கீழ் மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிரான குற்றம் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற கண்டுபிடிப்பில் நுழைவதற்கு சட்டத்தில் கருதப்படக்கூடிய ஒன்றாக கருதப்படலாம்.

"25. எங்கள் மதிப்பீட்டில், பிரிவு 7 மற்றும் 13 (1) (டி) (ஐ) மற்றும் (2) ஆகியவற்றின் கீழ் மேல்முறையீடு செய்தவரின் குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டதாக பதிவு செய்யப்பட்ட ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் வைத்திருப்பது, சட்டத்தில் அனுமதிக்க முடியாத ஒரு அனுமானக் குறைபாடாகும். சட்டத்தின் 7வது பிரிவின் கீழ், மேல்முறையீட்டு மனுதாரரை உயர் நீதிமன்றம் விடுவித்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது, மேலும் அரசு தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டது மற்றும் அதை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்ய விரும்பவில்லை. சட்டத்தின் 7 மற்றும் 13(1)(d)(i) மற்றும் (ii) ஆகிய பிரிவுகளின்படி மேற்கூறியபடி இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட பகுப்பாய்வு, சட்டவிரோத கையூட்டு கோரிக்கைக்கான ஆதாரத்தின் இன்றியமையாத தன்மையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுவதாக இருந்தது"..... [அடிக்கோடு சேர்க்கப்பட்டது]

சத்தியநாராயணா வழக்கில், புகார்தாரரின் மரணம் காரணமாக சட்டவிரோத கையூட்டு கோரிக்கையை அரசுத் தரப்பு நிரூபிக்கத் தவறினால், அரசுத் தரப்பு வழக்குக்கு ஆபத்தானது என்றும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரிடமிருந்து பணத்தை மீட்டெடுப்பது அவருக்கு தண்டனையாக இருக்காது என்றும் நீதிமன்றம் கூறியது.

7. அரசு தரப்பு மூத்த வழக்கறிஞர் திருமதி கிரண் சூரி வாதிடுகையில், சத்யநாராயணா வழக்கில், நேரடி சாட்சியங்கள் மூலமாகவோ அல்லது பஞ்சநாம சாட்சி மற்றும் சூழ்நிலைகள் போன்ற பிற சான்றுகளிலிருந்து அனுமானத்தின் மூலமாகவோ கோரிக்கையை நிரூபிக்க முடியும் என்று பல்வேறு முடிவுகளில் இந்த நீதிமன்றம் எடுத்த தீர்ப்புகள் மற்றும் நிலையான பார்வையை நீதிமன்றம் கவனிக்கவில்லை என்று கூறினார்.

8. புகார்தாரரின் மரணம் காரணமாகவோ அல்லது புகார்தாரர் பிறழ் சாட்சியாக மாறியிருந்தாலோ, புகார்தாரரின் சாட்சியங்கள் கிடைக்காத நிலையிலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தண்டிக்கப்பட்ட பல தீர்ப்புகள் குறித்து அரசு கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. கிஷன் சந்த் மங்கள் எதிர் ராஜஸ்தான் அரசு வழக்கில் (1982) 3 SCC 466, விசாரணையின் போது, புகார்தாரர் இறந்துவிட்டதால், அவரை விசாரணை செய்ய

முடியவில்லை. இரண்டு மோட்பீர் சாட்சிகளான ராம் பாபு (அ.சா.1) மற்றும் கேசர் மால் (அ.சா.2), துணை காவல் கண்காணிப்பாளர் மகாவீர் பிரசாத் (அ.சா.7) ஆகியோரின் சாட்சியத்தின் மீதும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்யப்பட்ட பொருண்மையின் மீதும் நீதிமன்றம் சார்வுற்று, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு தண்டனை விதித்தது. மேல்முறையீட்டாளர்/குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் தண்டனைத் தீர்ப்பை உறுதிசெய்து, இந்நீதிமன்றம் தீர்வுற்றதுயாதெனில்: ".....மேல்முறையீட்டாளர்/குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரின் தண்டனைத் தீர்ப்பை உறுதிசெய்து, இந்நீதிமன்றம் தீர்வுற்றதுயாதெனில்: ஒரு கோரிக்கை இருந்திருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடும் கதை சூழ்னிலைகள்... மேலும் நவம்பர் 20, 1974 அன்று கையூட்டு கேட்டதற்கான ஆதாரம் இல்லை என்று கூறுவது சரியல்ல".

9. ஹசாரி லால் எதிர் ஸ்டேட் (டெல்லி நிர்வாகம்) வழக்கில், புகார்தாரர் பிறழ் சாட்சியாக அறிவிக்கப்பட்டார், மேலும் அவர் புகார் அளிக்கச் சென்றபோது காவல் ஆய்வாளரிடம் புகார்தாரர் வாக்குமூலம் அளித்தார் (அ.சா.8) மற்றும் சிலவற்றில் மட்டுமே அரசு தரப்பு வழக்கை ஆதரித்த மற்றொரு சாட்சி மட்டுமே மற்ற சான்றுகள். புலனாய்வு செய்த காவல் ஆய்வாளர் சாட்சியத்தின் அடிப்படையிலும், பஞ்சநாம சாட்சியத்தின் அடிப்படையிலும், பணம் செலுத்தப்பட்டதை நேரடி ஆதாரங்கள் மூலம் நிரூபிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஹசாரி லால் வழக்கின் பத்தி (10), உச்ச நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"10..... பணம் கைமாற்றப்பட்டதற்கு நேரடி ஆதாரங்களின் மூலம் நிரூபிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சூழ்நிலை சாட்சியங்களின் மூலமும் அது நிரூபிக்கப்படலாம். தற்போதைய வழக்கில் அடுத்தடுத்த நிகழ்வுகள் அ.சா.3–இலிருந்து குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களால் பணம் பெறப்பட்டது என்ற ஒரே அனுமானத்திற்கு வழிவகுக்கின்றன. சாட்சியச் சட்டத்தின் பிரிவு 114–ன் கீழ், இயற்கை நிகழ்வுகள், மனித நடத்தை மற்றும் பொது மற்றும் தனியார் வணிகம் ஆகியவற்றின் பொதுவான போக்கைக் கருத்தில் கொண்டு, குறிப்பிட்ட வழக்கின் உண்மைகளுடன் தொடர்புடைய எந்தவொரு உண்மையும் நடந்திருக்கலாம் என்று நீதிமன்றம் கருதலாம். சாட்சியச்

சட்டத்தின் 114 வது பிரிவின் எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்று, திருடப்பட்ட பொருட்களைத் அவரது உடைமைக்கு நிரூபிக்காமல் திருடப்பட்ட பொருளை வைத்திருப்பவர் திருடனாகவோ அல்லது திருடப்பட்டதாகத் தெரிந்து பொருட்களைப் பெற்றவராகவோ இருக்கலாம் என்று நீதிமன்றம் அனுமானிக்கலாம். எனவே, தற்போதைய வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் தனது சட்டைப் பையில் இருந்து பணத்தை எடுத்து சுவற்றின் குறுக்கே எறிவதற்கு சில நிமிடங்களுக்கு முன்பு அ.சா. 3 இடமிருந்து அவற்றைப் பெற்றதாகக் கருதலாம். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அ.சா. 3 இலிருந்து பணத்தைப் பெற்றுள்ளார் என்பதை நாம் கண்டறிந்ததும், ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 4(1) இன் கீழ் அனுமானம் உடனடியாக ஈர்க்கப்படுகிறது. அனுமானம் நிச்சயமாக மறுக்கத்தக்கது ஆனால் தற்போதைய வழக்கில் அனுமானத்தை மறுப்பதற்கான எந்தப் பொருளும் இல்லை. எனவே, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கீழே உள்ள நீதிமன்றங்களால் சரியாகத் தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார். [அடிக்கோடு சேர்க்கப்பட்டது]

10. எம்.நர்சிங்கா ராவ் எதிர் ஆந்திர மானில அரசு வழக்கு (2001) 1 எஸ்.சி.சி. 691 இல், புகார்தாரர்–அ.சா.1 மற்றும் அ.சா.2–பஞ்சநாமா சாட்சி இருவரும் பிறழ் சாட்சியாக மாறியுள்ளனர். சட்டப்பிரிவு 20–இன் கீழ் அனுமானம் வரையப்பட முடியும் என்றும், குற்றமிழைத்த அரசு அலுவலர் ஏற்றுக்கொண்டார் அல்லது கையூட்டு பெற்றார் என்ற நேரடிச் சான்றுகளை முன்வைத்து, கோரிக்கையை நிறுவுவதில் அரசுத்தரப்பு வெற்றியடைந்தால் மட்டுமே அது வரையப்பட முடியும் என்றும், அது சட்டத்தின் பிரிவு 20–இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்ட அனுமானத்திற்கான அடித்தளத்தை அளிப்பதற்கு ஒரு அனுமானத்தை சார்ந்திருக்க முடியாது என்றும் மேல்முறையீட்டாளர் / குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் வாதிட்டார். மேற்சொன்ன வாதுரையை மறுத்து, சட்டத்தின் பிரிவு 20(1)–இல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள "ஊகிக்கப்படும்" என்ற வெளிப்பாட்டின் வரம்பைக் கருத்தில் கொண்டு, பின்வருமாறு தீர்மானிக்கப்பட்டது:

"14. துணைப்பிரிவு சட்ட அனுமானத்துடன் கையாளும் போது, அதாவது கட்டளையின் தோணியில் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்

எந்தவொரு உத்தியோகபூர்வ செயலைச் செய்வதற்கும் அல்லது அதைச் செய்வதற்கும் ஒரு நோக்கமாக அல்லது வெகுமதியாக கையூட்டு ஏற்றுக்கொண்டார் என்று கருதப்பட வேண்டும். பிரிவின் முந்தைய பகுதியில் எதிர்பார்க்கப்பட்ட நிபந்தனை திருப்தி அடைந்தால். பிரிவு 20–இன் கீழ் அத்தகைய சட்ட அனுமானத்தை வரைவதற்கான ஒரே நிபந்தனை என்னவென்றால், விசாரணையின் போது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எந்தவொரு கையூட்டும் ஏற்றுக்கொண்டார் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ள ஒப்புக்கொண்டார் என்பது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். அந்த நிபந்தனை நேரடி சாட்சியத்தின் மூலம் திருப்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்று பிரிவு கூறவில்லை. அதன் தேவை என்னவென்றால், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் கையூட்டு ஏற்றுக்கொண்டார் அல்லது ஏற்றுக்கொள்ள ஒப்புக்கொண்டார் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும். நேரடி சாட்சியம் என்பது ஒரு உண்மையை நிரூபிக்கக்கூடிய வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும். ஆனால், சாட்சியச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒரே வழிமுறை அதுவல்ல. .....

"17. அனுமானம் என்பது நிரூபிக்கப்பட்ட மற்ற பொருண்மைகளிலிருந்து பெறப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மையின் அனுமானமாகும். ஒரு உண்மையின் இருப்பை மற்றொன்றிலிருந்து ஊகிக்கும்போது, நீதிமன்றம் இதேபோன்ற சூழ்நிலைகளில் ஒரு புத்திசாலி மனிதனின் மனம் செய்யும் அறிவார்ந்த பகுத்தறிவு செயல்முறையை மட்டுமே பயன்படுத்துகிறது. அனுமானம் என்பது மற்ற உண்மைகளிலிருந்து பெறப்பட வேண்டிய இறுதி முடிவு அல்ல. ஆனால் பின்னர் அது குழப்பமின்றி இருந்தால் அது இறுதியானதும் கூட. சான்றின் சட்டத்தில் அனுமானம் என்பது சான்றின் சுமையை மாற்றும் கட்டத்தைக் குறிக்கும் விதியாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட உண்மை அல்லது பொருண்மைகளிலிருந்து நீதிமன்றம் ஒரு அனுமானத்தை வரையலாம், மேலும் அத்தகைய அனுமானம் நிரூபிக்கப்படும் வரை அல்லது அகற்றப்படும் வரை அது இருக்கும். .....

19. சாட்சியச் சட்டத்தின் 114 வது பிரிவின் எடுத்துக்காட்டுகளில் (a) ஒன்று, திருடப்பட்ட பொருட்களைத் அவரது உடைமைக்கு நிரூபிக்காமல் திருடப்பட்ட பொருளை வைத்திருப்பவர் திருடனாகவோ அல்லது திருடப்பட்டதாகத் தெரிந்து

பொருட்களைப் பெற்றவராகவோ இருக்கலாம் என்று நீதிமன்றம் அனுமானிக்கலாம். லஞ்ச ஒழிப்புத் துறையின் பி.டபிள்யூ–7 டி.எஸ்.பி.யால் சோதனையிடப்பட்டபோது மனுதாரரின் பாக்கெட்டில் ரூ.500–க்கு பீனோல்ப்தாலீன் பூசப்பட்ட ரூபாய் நோட்டுகள் இருந்ததாக அரசு தரப்பு நம்பத்தகுந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு வந்தபோது, அந்த உதாரணத்தை தற்போதைய சூழலிலும் பயன்படுத்தலாம். அந்த பணத்தை வேறு யாரேனும் ஒருவர் தனது சட்டைப் பையில் திணிக்கவோ அல்லது திருட்டுத்தனமாக அதில் செருகவோ வாய்ப்பு இருப்பதால், அந்தத் தொகையை அவர் வேறொருவரிடமிருந்து ஏற்றுக்கொண்டார் என்ற அனுமானத்திற்கு அதுவே வழிவகுக்காது அல்லது அவசியமில்லை. ஆனால் இந்த வழக்கில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ள பிற சூழ்நிலைகளும், கறைபடிந்த ரூபாய் நோட்டுகளைத் தேடுவதற்கு முன்னும் பின்னும் உள்ள சூழ்நிலைகளும், மனுதாரர் விருப்பத்துடன் ரூபாய் நோட்டுகளைப் பெற்றிருந்தார் என்ற உண்மையான அனுமானத்தை உருவாக்க நீதிமன்றத்திற்கு உதவுவதற்கு பொருத்தமானவை மற்றும் பயனுள்ளவை. [அடிக்கோடு சேர்க்கப்பட்டது]

11. கோரிக்கையின் நேரடி அல்லது முதன்மையான சான்றுகள் குறைந்தபட்சம் மூன்று நிகழ்வுகளில் கிடைக்காமல் போகலாம்:– (i) புகார்தாரர் இறந்துவிட்டதால், ஆய்வு செய்ய முடியவில்லை; (ii) புகார்தாரர் பிறழ் சாட்சியாக மாறினார்; மற்றும் (iii) புகார்தாரர் கிடைக்காத காரணத்தினாலோ அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ விசாரிக்க முடியவில்லை. மேலே உள்ள எல்லா நிகழ்வுகளிலும் தேவைக்கான நேரடி ஆதாரம் கிடைக்காமல் போகலாம், ஆனால் பஞ்சநாம சாட்சியின் சாட்சியத்தில் இருந்து, பணத்தை ஏற்றுக்கொண்டது ஃபீனால்ப்தலீன் சோதனை மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டது மற்றும் சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் அனுமானத்தை எழுப்புவதன் மூலம், கோரிக்கையை நிரூபிக்க அனுமானம் எடுக்க அனுமதிக்கப்படுகிறது.

12. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக, ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 20–இன் கீழ், நீதிமன்றம் அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனுமானத்தை எருத்துக்கொள்ளும் என்றும், குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் அதற்கு முரணானதை நிரூபிக்காதவரை, கேள்விக்குரிய அனுமானம் உண்மையாகவே இருக்கும் என்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

சட்டத்தின் பிரிவு 20 இன் கீழ் அனுமானத்தின் நோக்கம் ஒரு உண்மையை நிரூபிக்கும் சுமையிலிருந்து அரசுத் தரப்புக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாகும், அதே நேரத்தில், கோரிக்கையை நிரூபிப்பதற்கான முதன்மை ஆதாரங்களை வலியுறுத்துவது தீர்ப்புகளின் வரிசையில் உச்ச நீதிமன்றம் எடுத்த கருத்துடன் ஒத்துப்போகவில்லை என்று வாதிடப்பட்டது.

13. எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர் பணிந்துரைத்ததாவது, நீதிமன்றம், பதிவாவணத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட பொருண்மைகளையும், சூழ்னிலைகளையும் கருத்திற்கொள்ளவேண்டும் என்றும், சட்ட விரோதமான கையூட்டு கோருவதும், ஏற்றுக்கொள்வதும் நிரூபிக்கப்பட்டதா இல்லையா என்ற முடிவுக்கு வருவதற்கு அனுமானிக்கலாம். கோரிக்கையை நிரூபிப்பதற்கான நேரடி ஆதாரம் அல்லது முதன்மை ஆதாரத்தை வலியுறுத்துவது இந்த நீதிமன்றத்தின் பலதீர்ப்புகளில் ஒத்துப்போகாமல் இருக்கலாம். சத்யநாராயணா வழக்கில், உச்ச நீதிமன்றத்தால் எடுக்கப்பட்ட நிலையான பார்வையை கவனத்தில் கொள்ளவில்லை என்ற அவரது வாதத்தை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் மற்ற வழக்குகள் மீது நம் கவனத்தை ஈர்த்தார். நாங்கள் மேலும் சர்ச்சைக்குள் நுழையவில்லை. பின்வரும் பிரச்சினையை நீதியர் பேராயம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்:–

""புகாதாரரரின் சட்டவிரோத கையூட்டு கோரலுக்கான நேரடி முதன்மை ஆதாரங்கள் இல்லாத நிலையில், ஊழல் தடுப்புச் சட்டம், 1988 இன் பிரிவு 7 மற்றும் பிரிவு 13 (1) (டி) மற்றும் பிரிவு 13 (1) (டி) இன் கீழ் ஒரு அரசு ஊழியரின் குற்றம் / குற்றத்தை அரசுத் தரப்பு முன்வைக்கும் பிற ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் ஊகிக்க முடியாத வகையில் விலக்கு பெறுவது அனுமதிக்கப்படாதா என்ற கேள்வி எழுகிறது".

15. பல்வேறு தீர்ப்புகளில் இந்த நீதிமன்றத்தால் எடுக்கப்பட்ட நிலையான பார்வையின் வெளிச்சத்தில், பி. சத்தியநாராயண மூர்த்தி எதிர் ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலத்தின் மாவட்ட காவல் ஆய்வாளர் மற்றும் மற்றொரு வழக்கு (2015) 10 SCC 152

ஆகியவற்றில் இந்த நீதிமன்றம் பதிவு செய்துள்ள அவதானிப்பு மற்றும் கண்டுபிடிப்புகள் தொடர்பாக எங்களுக்கு சில ஆட்சேபனைகள் உள்ளன. உரிய உத்தரவுகளுக்காக மாண்புமிகு தலைமை நீதியரசர் முன் இந்த வழக்கு முன்வைக்கப்படும்.

வழக்கு நீதியர் பேராயத்திற்கு மாற்றம்.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும். "